

[Ivar Hansen]

noget studiekredsvirksomhed i gang på et tidspunkt. Nå, det foregår stadig, forstår jeg. Javel.

Så lagde jeg mærke til, at hr. Svend Auken ikke talte så meget om det røde kabinet i sin tale i dag. Der var ikke så meget om S-SF-samarbejde. Hr. Gert Petersen var mere inde på temaet, men jeg forstår, at studiekredsvirksomheden stadig væk er i gang. Det er jo mægtigt.

Så har jeg et forslag til dagsordenspunkt på næste møde. Jeg vil foreslå, at hr. Jes Lunde holder en lille forelæsning for Socialdemokraterne om pensionsopsparing og valgfrihed og sådan noget. Det er et godt tema.

Da jeg holdt min tale her for lidt siden på Venstres folketingsgruppes vegne og nåede til punktet pensionsopsparing, vidste jeg med usvigelig sikkerhed, hvad hr. Nyrup Rasmussen, hr. Stavads og hr. Lykketofts reaktion var. Jeg kendte den på forhånd. Man er overfølsom i den grad, man kan fra Socialdemokratiet ikke udstå den tanke, at fremtidens pensionsopsparende i dette land selv skal have lidt indflydelse på, hvordan de penge forvaltes. »Valgfrihed«, siger hr. Nyrup Rasmussen, »det er jo helt umuligt, selvfølgelig, det kan ikke lade sig gøre. Det må være en ensartet, firkantet ordning,« – og det er jo det, det handler om – »som sikrer, at fagbevægelsen her i landet i fremtiden får en altdominerende indflydelse på, hvor investeringerne i dansk erhvervsliv skal finde sted.«

Med al respekt for fagforeningerne vil jeg gerne sige her i dag, at det er ikke vores politik. Vores politik er, at pensionssparerne i højere grad i fremtiden får en indflydelse på, hvordan disse meget store kapitaler forvaltes. Det er trods alt lønmodtagernes egne penge. Hvis der er politisk vilje til det, og hvis der er fleksibilitet mellem arbejdsmarkedets parter på det område, kan det selvfølgelig også lade sig gøre at aftale ordninger i fremtiden, som rummer dette frihedsprincip.

Men det ønsker Socialdemokratiet ikke. Så kan vi for min skyld standse den diskussion, for begge parter ved, at vi har en forskellig opfattelse. Det håber jeg er kommet klart til udtryk.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Pia Kjærsgaard (FP):

I flere år har vi fået optimistiske åbningstaler fra statsministeren, og talerne har været med baggrund i en firkloverregering og nu i en trekløverregering.

Et firklover er jo normalt det, der bringer lykke, medens et trekløver er komplet uinteressant og ikke et, man har lyst til at bukke sig ned for at samle op.

Åbningstalen fra trekløverstatsministeren byggede på det faktum, at statsministeren i måneder har talt bag lukkede døre med sin yndlingsforligspartner, Socialdemokratiet. Det bærer præg af, at der ikke er kommet gang i de lovede skattelettelser, som regeringen endnu en gang har svigtet sine løfter om.

Gang på gang har De Konservative og Venstrefolk varslet skattelettelser, og hver evig eneste gang er lettelserne udeblevet. 1990 bliver vist desværre ingen undtagelse. Trods Folketingets sammensætning, hvor der findes et ikke-socialistisk flertal, benytter trekløverregeringen ikke dette flertal. I stedet for at slanke den offentlige sektor effektivt er den vokset år efter år under KVR-regeringen. Forhandlinger med Socialdemokratiet vil ikke ændre ved dette forhold, og en ny offentlig vækst vil følge i kølvandet på de forhandlinger, regeringen og Socialdemokratiet har ført.

Fra planens fremlæggelse og til nu, hvor der er gået nogle måneder, har regeringen indset, at den ikke får ret meget af århundredets plan igennem. Fremskridtspartiet har aldrig nogen sinde været særlig begejstret for planen, som vi betragter lidt som en misundelsesplan med dens nye rækker af skatter og afgifter, så vi skal ikke beklage, at planen ikke gennemføres.

Det, vi især dybt beklager, er de meldinger, der er kommet fra regeringens side om de slækkede krav over for Socialdemokratiet, hvilket kun kan betyde, at Socialdemokratiet får flere og flere af sine krav igennem. Regeringen mangler i allerhøjeste grad troværdighed, hvilket kan tilskrives de mange svegne løfter til befolkningen og dens mange knæfald for socialisterne.

Samtidig må det noteres, at regeringen virker splittet og usikker, ja, i flere tilfælde utroværdig, med mange forskellige meldinger.